

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XCVI. De Voce Laicor. Congr. Ministrantium Infirmis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

tuum plurimarum Civitatum Regnorum Hispaniarum, praesertim vero Senatus, seu Magistratus oppidi Madriti Toletan. Diocesis, & ad iteratas, ac supplices instantias dilectissimi filii Alphonsi de Torralba ejusdem Caroli Regis in Romana Curia Agentis, seu negotiorum gestoris, ac Causae Beatificationis, seu Canonizationis hujusmodi postulatoris, reproposito in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praepositorum per dilectum filium Nostrum Joannem Franciscum ejusdem S. R. E. Cardinalem Albanum nuncupatum dubio, quod prius nempe die 13. Julii proxime praeteriti per ipsum Joannem Franciscum Cardinalem, dilata tamen tunc ejus resolutione, propositum fuerat: an scilicet sententia Judicum ab eadem Cardinalium Congregatione Delegatorum prolata super cultu ab immemorabili tempore ipsi Servae Dei Mariae exhibitio, & casu excepto a Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII. Praedecessoris Nostri essent confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, relativae contentis in precibus desuper fabricatis, eisque serio, & diligenter discussis, & examinatis, dicta Congregatio Cardinalium audito etiam prius in scriptis, & in voce Ven. Fratre Prospero Archiepiscopo Myren. Promotore Fidei, de ejusmodi cultu immemorabili constare, praedictasque sententias confirmandas esse censuit.

Solicitude Pastoralis officii, quo Ecclesia Catholicae regimini divina dispositione praesidemus, Nos admonet, ut paternam Congregationum virorum Religiosorum uberes bonorum operum fructus aspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentium curam gerentes, illarum quieti, felicique regimini, quantum Nobis ex alto conceditur consulere studeamus.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Innocentio PP. XI. Praedecessori Nostro pro parte tunc existentis Praefecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis exposito, quod licet per quamdam Constitutionem re. me. Gregorii XIV., etiam Praedecessoris Nostri super confirmatione Instituti dictae Congregationis emanatam ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Praefectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congr. praedictae subinde conditas, & a pia me. Clemente PP. VIII. Praedecessore pariter Nostro confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate, specialiter ordinatum fuerat, ut ex quatuor Consultoribus praedictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur; Cum enim praecipuum dictae Congregationis Institutum sit ministerium spirituale curationis animarum, quod ad Sacerdotes, secundarium vero ministerium misericordiae corporalis infirmis impendenda, quod ad Fratres Laicos respective spectat, existimatum fuerat conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio praedicta tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quo ad procurationem salutis animarum, per Fratres Laicos vero quo ad veram corporalem Infirmorum operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiae corporalis cum assistentia, & continua habitatione in Nosocomiis hujusmodi sustinebant in partem Regimini assumerentur; verum quia tunc praevidebatur fieri posse, ut sedes Apostolica ministerium inserviendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleret, aut illud per Patronos & Administratores eorumdem prohiberetur, ideo ordinatum, atque stabilitum fuerat, ut in his casibus continuaretur Institutum inserviendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus & ubicumque opus fuisset. Et in eadem expositione subjuncto, quod Constitutiones quidem praedictae eatenus servatae fuerant. Servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverat, nec, praeter Januense, ullum Nosocomium ad curam Religiosorum dictae Congregationis remanserat, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiae corporalis incumbat, nullum praestabant servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supra dictum praecipua cura assistendi Moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit, iidemque Fratres Laici ad Gubernium praefatae Congregationis erant omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem caeco obsequio, ut plurimum sequebantur. Idem Innocentius Praedecessor supplicationibus memorati Praefecti Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ut de caetero nullus Frater Laicus dictae Congregationis in Consultorem ipsius Congregationis eligeretur, seu assumeretur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes

Exordium.

Epilogus laudate Constitutionis Inn. XI., qua statutum fuit, ne amplius Laici eligerentur in Consultores.

Causae praed. Statuti.

Praes. Regis, & Reginae Hispaniarum.

Confirmatio praed. Decretiv.

Clausula.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, ac devotis eorumdem Caroli Regis, & Mariannae Reginae precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter assensum quantum cum Domino possumus, praebere cupientes, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut praefertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictae Servae Dei Mariae de Capite, & casu excepto a Decretis praedicti Urbani Praedecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit, in futurum plenissime suffragari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Augusti MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

XCVI.

Prohibetur, ne amplius Laici Congregationis Ministrantium Infirmis gaudeant voce activa vel passiva.

De eorumdem electione in Consultores vide Inn. XI. Const. ed. 1684. Aug. 31. P. 8.

ex Presbyteris expresse professis ejusdem Congregationis eligi, seu assumi deberent, auctoritate Apostolica statuit, & ordinavit, & alias prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 31. Augusti 1684. expeditis, quam tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ hujus Prohibitionis, ut supra.

§. 2. Cum autem (sicut accepimus) iisdem rationibus atteritis, propter quas sicut præmittitur, interdictum fuit, ne Fratres Laici dictæ Congregationis in Consultores ipsius Congregationis eligerentur; seu assumantur similiter interdicti expedit, ne ipsi in eadem Congregatione sub quovis prætextu voce activa, & passiva gaudere valeant. Hinc est, quod Nos memoratæ Congregationis tranquillitati, rectoque gubernio, per amplius prospicere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quicumque Frater Laicus Congregationis supradictæ voce activa, & passiva in ipsa Congregatione ullatenus gaudere possit, seu debeat, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio motu proprio facta.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obrinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos Juris, vel Constitutionum prædictarum reduci ullo modo unquam posse. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra il-

lud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem. sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCXCVII. Pontific. Nostr. Anno Septimo.

Confirmantur statuta pro tribus Seminariis in Diececi Angelopolitana.

XCVII.

Const. ed. 1696. Jun. 7. P. 5. extat confirmatio Statutorum pro Collegio Hungarico, & Germanico de Urbe. Et Bened. XIII. Constitut. edita 1725. Maii 30. P. 1. confirmatio statutorum pro Seminario Casenaten.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dat. 10. Sept. 1697. An. 7.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Emanuel Episcopus Angelopolitan. quod alias, nempe anno 1644. bo. mem. Joannes de Palafox, & Mendoza, dum vixit, Episcopus Angelopolitan. ejus Antecessor tria Seminaria Juvenum bonis literis imbuendorum, unum videlicet sub S. Petri Principis Apostolorum, alterum sub Sancti Joannis, ac reliquum sub Sancti Pauli Apostoli respective invocationibus, a quorum uno ad aliud, juxta scientiarum in illis tradendarum ordinem, transitus fieret, congrua eis reddituum assignatione facta, comparataque Bibliotheca decenter munita, ac publicæ commoditati exposita, ad formam sacrorum Canonum, & præsertim Decretorum Concilii Tridentini, obtentoque desuper cla. mem. Philippi IV., dum vixit, Hispaniarum Regis Catholici consensu, reservato tamen ei ipsorum Seminariorum jurepatronato, erexit, instituit, & fundavit eorum erectionem hujusmodi a fel. rec. Innocentio Papa X. prædecessore nostro per ejus literas desuper in simili forma Brevis die 22. Maii 1648. expeditas confirmari, & approbari obtinuit, prout in publico super præmissis confecto Instrumento fusius apparere, ac in dictis Innocentii prædecessoris literis uberius respectively dicitur contineri. Postmodum vero dictus Emanuel Episcopus prædictum Seminarium Sancti Pauli, quia illud nondum perfectum reperiebatur, nec ei de necessariis pro sufficienti Juvenum in eo educandorum habitatione, ac cæteris ad victum, & decorem pertinentibus provisum erat, perfici curavit, eique congrue providit, necnon pro ordinariis, seu extraordinariis illius expensis supportandis mille, & quingentas patacas auri communis monetæ illarum partium ipsius Rectori ex communibus redditibus prædictorum Seminariorum Sanctorum Petri, & Joannis, ab eorum Administratore, & Thesaurario annis singulis perfolvendis cum cautelis, & circumstantiis in similibus opponi solitis applicavit, ac insuper declaravit, & decrevit, quod totus dicti Seminarii Sancti Pauli situs cum ejus Terrenis, & confinis, prout ex Planta, instrumentis, & titulis situs hujusmodi proprietatem demonstrantibus constare dicitur, ad ipsum Seminarium Sancti Pauli legitimo, & proprietario titulo spectaret, ac proinde in eo, tanquam in proprio ejusdem Seminarii fundo ædificari posset quidquid de cætero pro majori illius commodo, & utilitate construi expediens fuisset. Cæterum pro felici, prosperoque dicti Seminarii Sancti Pauli, & Collegialium in eo pro tempore commorantium, necnon prædictorum Seminariorum Sanctorum Petri, & Joannis regimine, & gubernio tam idem Emanuel Episcopus, quam dictus Joannes similiter Episcopus ejus Antecessor nonnulla statuta, & ordinationes respectively fecerunt, seu ediderunt, quæ ex publico die 29. Aprilis 1690.

Ortus, & progressus dd. Seminariorum a Joanne de Palafox erectorum, & ab Emmanuele absolute Episcopi Angelopolitan.

Statuta a prædd. Episcopis edita.